

Libris

Respect pentru oameni și cărți

Andy Szekely

Irina Vasilescu

**Aventurile
lui
Ghindi Thor**

FLOARE DE IRIS

2020

A fost odată ca niciodată o ghindă, sau, mai bine zis, un „ghind” fără căpăcel care se numea Ghindi-Thor. Acesta căzuse din Stejarul său într-o grădină de broccoli și era mai înțelept și mai destupat la minte decât restul ghinduțelor din acel loc. Poate chiar faptul că, în cădere, rămăsese fără căpăcel îl ajutase să fie mai deschis, mai dornic de descoperiri, de noutăți și de aventură.

În grădina de broccoli, Ghindi-Thor avea doi prieteni buni: pe Ghindă și pe Ghinducesă. Toți trei erau profesori la Școala Stejarilor Falnici, creată chiar de ei în grădinița de broccoli. Acolo, ei le predau în fiecare zi celorlalte ghinduțe tehnica de prins rădăcini și alte chestiuni utile care să îi ajute să devină stejari mari, sănătoși și falnici.

În fiecare zi, cei trei prieteni se întâlneau cu elevii lor și le povesteau pilde, întâmplări și multe aventuri. Poveștile preferate erau cele despre călătoria pe care Ghindă, Ghindi-Thor și Ghinducesa o făcuseră împreună și în care cunoscuseră patru stejari înțelepți din pădurea de la poalele dealului.

Elevilor școlii le plăceau atât de mult aceste povestiri, încât învățau foarte ușor lecțiile despre cum să fii sănătos, prevăzător, atent, despre cum să îți faci prieteni, cum să îi ajuți pe ceilalți și cum să ai grijă de tine însuși.

Într-o zi, Ghindi-Thor își dădu totuși seama că repetase de atâtea ori acele povești, încât elevii săi le învățaseră pe de rost.

Așa că, într-o dimineață, la răsărit, exact când soarele își trimitea primele raze strălucitoare spre marginea dealului, unde era grădina de broccoli, Ghindi-Thor le spuse prietenilor săi:

- Dragă Ghinducesă, frate Ghindă, elevii noștri se descurcă de minune! Prind ușor rădăcini și învață repede tot ceea ce noi le predăm. Deja știu pe de rost poveștile noastre. Cred că le-am deschis deja mințile foarte frumos. Am remarcat chiar, la mulți dintre ei, că stau să le cadă căpăcelele pentru că le încolțesc primele frunzulițe odată cu noile idei despre cum și unde să prindă rădăcini. Eu cred că noi ne-am îndeplinit misiunea și că viitoarele ghinde care vor cădea la toamnă au de la cine învăța. Ce-ați zice să mergem într-o nouă călătorie, ca să găsim și noi loc bun de prins rădăcini? Aici, în grădina de broccoli, e deja tare aglomerat...

Ghindă și Ghinducesa se priviră unul pe altul ușor încurcați, apoi fâstâciți...

- Frate Ghindi-Thor, începutu Ghindă, știi, Ghinducesa și cu mine am discutat chiar aseară și ne-am găsit un loc foarte bun de prins rădăcini. Uite, chiar aici, pe marginea dealului! Ghinducesei îi place pentru că vede, în vale, locul de unde a plecat și îl poate saluta pe tatăl său zilnic. Iar eu, ce să spun, aici, pe marginea dealului, pot fi și alături de școala mea dragă și de elevii mei, și de tatăl meu, și de Ghinducesă, prietena mea bună, și pot vedea și toată pădurea de stejari din vale, unde sunt mentorii mei, stejarii cei bătrâni. În plus, deja am cam multe firisoare de rădăcini, cred că nu mai e timp de pierdut, dacă nu le las să întore adânc în pământ, s-ar putea să se usuce...

Ghindi-Thor o privi curios pe Ghinducesă:

- Așa e, dragă prietenă? Ți-ai găsit loc deja? Aici îți dorești să prinzi rădăcini?

- Da, spuse emoționată și fericită Ghinducesa. E cel mai potrivit loc pentru mine. Simt asta. Este exact locul de echilibru între cele două lumi ale mele, cea din vale, de unde vin, și cea de aici, din deal, unde am atât de mulți prieteni. Pe malul acesta, simt că pot susține și marginea dealului, ca să păstrez pământul stabil, și școala, ca să nu se destabilizeze tot ce am construit împreună.

- Mă bucur mult pentru voi, prieteni! spuse Ghindi-Thor cu lacrimi în ochi. Sunt foarte emoționat să știu că deja veți prinde rădăcini! Eu simt că... mai am de căutat. Locul meu nu e aici. Simt că trebuie să pornesc într-o nouă căutare. Vă mulțumesc pentru prietenia voastră! Îmi voi aminti mereu de voi și de aventurile noastre! Voi pleca să îmi caut și eu locul! La bună vedere, dragi prieteni, spuse emoționat Ghindi-Thor și, după ce își strânse puternic în brațe prietenii, se lăsă să alunece la vale, de pe marginea dealului, unde știa că nu se va mai întoarce.

- Drum bun, dragă prieten!

- Drum bun și mult noroc, frate! se auzeau în urma sa glasurile calde ale prietenilor săi.